

FRAM KAMERATER

januar 1978

LANDA OG FOLKET I
ER HOVUDKRAFTA
IMPERIALISME, KOLONIALISME OG HEGMONISME

DEN TREDJE VERDA
SOM KJEMPAR NED
IMPERIALISME, KOLONIALISME OG HEGMONISME

INNHOOLD SFORTEGNELSE.

LEDER: Alle avdelinger og hver enkelt kamerat må utvide massearbeidet kraftig!	s. 2
1. Mai: Viktige paroler for FFF/78-en viktig faktor i massemobiliseringa	.. 3
Ungdomskampanja: Hvorfor går det så tregt med kampen mot karrakterene?	.. 4
Brenn karrakterbøkene er ei venstreparole.	.. 6
Om karakterer	.. 7
Styrk linja i skolekampen-reis ei massebevegelse blant skoleelevene!	.. 7
Valget i Samfunnet viser: Partiet tar for lett på studentkampen	. 9
Erfaringer fra kampen mot usaklig oppsigelse- vær grundig med taktikken i enhetsfronten	..10
18/2-78:5 år siden AK (M-L) blei stifta !	..11
innlegg til to viktige spørsmål i bondediskusjonen	..13
8. mars 1978	..15

FRA REDAKSJONEN.

GODT NYTT ER!

Med dette nummeret går vi på samme viset som T over til annenhver måned. Neste nr. blir derfor mars.

Til dette nummeret har det kommet bra med innlegg på karakterdiskusjonen. Det viser at diskusjonen her langt fra er ferdig.

Men vi må få flere innlegg på kampen mot Byråkratiet. Vi oppfordrer folk til å komme med innlegg på denne kampanja til neste nr.-

I dette nummeret lovet vi ei oppsummering av ~~Bonediskusjonen~~ bonde- og landarbeiderdiskusjonen. Det har vist seg at dette ikke var så lett. Partilinja er ikke direkte utførta på flere av disse spørsmåla og vi har kommet til at diskusjonen bør fortsette enda ei tid før det lages ei oppsummering. Redaksjonen har derfor pålagt en kamerat med bra erfaring å lage et debatinlegg for å føre diskusjonen vidare på noen av de områdene motsigelsene står skarpest. Kom med motinnlegg!

ALLE AVDELINGER OG HVER ENKELT KAMERAT MÅ UTVIDE MASSEARBEIDET KRAFTIG

Kamerater

I det nye året må vi av alle krefter prøve å vende et blad i partiets og hver enkelt partikamerats arbeid blant massene.

På ett område har vi særlig siste halvår hatt stor framgang i vårt arbeid blant massene. Det gjelder arbeidet blant de som står partiets aller nærmest. Rekrutteringa til partiet siste halvår har vært bra. Særlig i 3.kvartal var resultatet godt. Det må advares mot tendenser til avslapping i dette arbeidet. Alt i alt er rekrutteringa til partiet siste halvår en betydelig framgang som må være en spore til enda større resultater i året som kommer, og en spore til alle avdelinger som ennå ikke har fått hull på denne byllen.

Når det gjelder massearbeid t mer i bredden: skaffe seg nye kontakter, vinne over folk på ei kamplinje, få folk til å gå mot imperialismen, mønstre til demonstrasjoner, verve nye KK-abonnenter og følge opp de vi verva for å år 1 år sida, så er det ikke så bra. Det er en viss framgang, slik som valget viste. Men det er ikke ei markert vending til det bedre. Men det fins avdelinger og enkeltkamerater som har tatt skeia i ei anna hand og gjort ei avgjort vending i sitt massearbeid. La partikameratene på Ila/Lilliby stå som et eksempel på kamerater som har greid å snu utviklinga. Reaksjonen på plassen prøvde i høst å suspendere 5 progressive fra klubben. Kameratene gjennomførte umiddelbart ett møte for å legge opp vår slagplan. Flere møter blei ikke holdt. Deretter gjennomførte de en intensiv og planmessig kampanje blant massene. De starta med de mest framskredne, og jobba seg utover. For første gang dreiv de planmessig massearbeid blant storparten av det som de kalte den mellomliggende tredjedelen. Dette var noe helt nytt. Resultatet av dette blei at reaksjonen blei regelrett knust. Uten et massearbeid av denne typen kunne reaksjonen rett og slett ha seira. Vårt massearbeid var den avgjørende faktoren.

Alle partikamerater må lære av kameratene på Ila/Lilleby. Ta en avgjørende beslutning om å vende et blad i massearbeidet, gjennomfør løpende kritikk-sjølkritikk omkring dette, diskuter metoder. Ikke utsett det en dag med den begrunnelse at det og det må ordnes først.

Ta beslutningen nå!

Gjør et brudd med innarbeida rutine og sekterisme nå!

I artikkelen "Personlig mobilisering er nøkkelen til framgangen" i Røde Fane nr. 5, 1977 legger RV-aktivister i Fredensborg valgkrets fram sine erfaringer. I denne kretsen oppnådde RV 4,5% av stemmene. Jeg vil anbefale alle kamerater å studere denne artikkelen.

(forts. s. 12)

I.MAI:

RIKTIGE PAROLER FOR FFF/78 en viktig faktor i massemobiliseringa.

I desembernummeret av TF står det at det er partikameratenes ansvar at det utvikles riktige paroler. Derfor må vi ha innstillinga at hver parole kan være feilaktig! -I vårt distrikt har endel lag diskutert parolene. Det viser seg at det er temmelig store motsigelser til de som er foreslått. I dette innlegget skal vi presentere de viktigste motsigelsene som er kommet opp.

A. Kamp mot krigsforberedelsene til de to supermaktene USA og Sovjet.

Her ser det ut til å være ganske stor enhet. Det står endel tvil om det virkelig er slik at forståelsen for krigsfare har økt - om det ikke heller er slik at Beogradkonferansen har styrka "ånden fra Helsinki"? - Jeg mener likevel at det viktigste er de økte avsløringer av krigsforberedelser, ikke minst fra Sosialimperialismens side. Det er liten tvil om at vårt arbeid gjennom dette året har styrka forståelsen for denne parolen. - Jeg har en annen invending til denne parolen: Det må stå: ...imperialistiske supermakter Sovjet og USA. Jeg mener det er feilaktig å kutte imperialismen her.

B. Ungdomsparola: Slik den er forma settes ungdommen på sidelinja. Vi mener ungdommen er midt blant oss! Jeg mener de også for lengst har reist kampen. Derfor foreslår jeg: Støtt ungdommens kamp mot diskriminering og undertrykking.

C. Kamp mot DNA/LO-ledelsens.....

Det er kommet mange invendinger mot denne parola. Jeg mener den har flere svakheter: For det første sier den ikke noe om det groveste angrepet: Lønnsnedslaget. For det andre gir den ideer om at DNA/LO-ledelsen ikke tilhører monopolkapitalen og at forlik bare inngår i krisetider. Jeg foreslår parola: Kamp mot lønnsnedslag. Avis monololenes og DNA/LO-ledelsens krisepolitikk.

D. Kamp mot den nasjonale undertrykkinga av samene og fremmedarb....

Her er det flere motsigelser. Noen hevder at fremmedarbeiderne ikke er nasjonalt undertrykt. Andre sier at det er feilaktig å slå disse to gruppene sammen i ei parole da årsakene og formen for undertrykkelse er så ulike. Til det første vil jeg si at det ikke kan være tvil om at det i dag er en særegen nasjonal undertrykkelse av fremmedarbeiderne. De tilhører ikke-norske nasjoner med sine særegenheter. I Norge er det gjort minimalt for at de skal kunne bevare sine nasjonale særegenheter. Undertrykkelsen av ~~sa~~ fremmedarbeiderne er derfor mer enn den vanlige klasseundertrykkelse.

sen. De får ikke skikkelig norskopplæring, mangler bolig, familiene må splittes, de utsettes for rasisme, de får de dårligste jobbene og utnyttes lønnsmessig.

Både fremmedarbeidere og samer undertrykkes av det imperialistiske ~~norske~~ norske borgerskapet. I begge tilfelle er det snakk om nasjonal undertrykkelse. Jeg mener det derfor er tilfredsstillende å slå de sammen i ei parole - og at det særegne ved nasjonal undertrykking på dette viset kanskje kommer sterkere frem.

E. Mange mener det er en svakhet å droppe den anti-fascistiske parolen. Særlig i disse tider som Norsk Front er i ferd med å bli godkjent som parti er det viktig å styrke kampen mot ny-nazismen.

Jeg mener Parolen: Forby nazipartiet Norsk Front, må med sjøl om det betyr at tallet på paroler øker.

F. I årets paroleforslag er det ingen paroler som direkte tar opp den sovjetiske trusselen mot Norge. Det er kommet forslag på parolen:

Avvis Sovjets press mot Svalbard og Barentshavet.

Jeg er enig i at dette er ei viktig parole og særlig viktig nettopp nå med de siste Barentshavforhandlingene.

Det er to argumenter mot parola som hovedparole:

For det første betyr dette at paroler mot Sovjet får en temmelig dominerende plass blant de ~~to~~ Io parolene vi nå har. Jeg tror dette kan være entaktisk svakhet i forhold til grupper som nettopp på dette området er litt vaklende. Jeg tror derfor den første parolen er tilstrekkelig garanti for at FFF virkelig retter seg mot sosialimperialismen. Jeg mener derfor den foreslåtte parola ~~den~~ må være ei viktig underordna parole. Det andre argumentet er at tallet på paroler nå blir veldig høyt, sett i forhold til målsettinga med å skjere ned på antallet.

Disse to argumentene gjør at jeg mener vi her må gjøre en konsesjon til en riktig taktikk.

Jeg oppfordrer alle kameratar til å diskutere parolene. Ta standpunkt - kom med forslag!

FFF-aktivist.

UNGDOMSKAMPANJA:

HVORFOR GÅR DET SÅ TREGT MED KAMPEN
MOT KARRAKTERENE?-----

Kampen mot karrakterene i skolen er ei viktig oppgave i ungdomskampanja .Men når vi oppsummerer kampanja fram til nå, må vi bare slå fast at kampen mot karrakterene er kommet alt for kort.Skuldtes det at det har vist seg umulig å reise kampen? Nei! Virkeligheten er nok heller den at hverken RU eller partiet har forsøkt å reise kampen.Jeg tror de viktigste årsakene til dette er to saker:
A:At vi ikke greier å argumenetere skikkelig for kravet.Særlig viser det seg at folk har problemer med spørsmålet:Hva skal vi ha istedet? Vi blir litt tafatte og greier ikke å oppildne massene .
B.Det andre som jeg tror særlig hindrer oss er at vi ikke legger en taktisk plan for å reise kampen.Vi må peile ut hvor fienden står ~~xx~~ svakt og vi sterkt.Vi må konsentrere oss om de områdene massene lettest lar seg mobilisere på.
I dette innlegget skal jeg ta opp disse to sakene og prøve å gi noen svar som jeg håper kan hjelpe oss framover i kampen.

A.VI KAN IKKE GÅ IMOT KARRAKTERER UTEN Å HA NOE I STEDET?-----

Hva svarer vi når folk spør oss:Men hva skal vi ha istedet for karrakterer?-Vi må jo ha en eller annen metode for å bestemme hvem som skal komme inn på de forskjellige skolene?
Er vi mot karrakterer fordi vi er imot kunnskap? Nei-det var nettopp linja til 4-erbanden .Vi er for mye kunnskap.-
Er vi mot karrakterer fordi vi på den måten skaper nok skoleplasser og slipper en eller annen form for utplukking? Nei-under kapitalismen vil det aldri bli bygd skoler etter folkets behov.Det vil alltid være noen som ikke får den utdanninga de ønsker.
Vi er mot karrakterer fordi borgerskapet bruker dette midlet som trolig det viktigste undertrykkelsesredskapet i skolen i dag.
I all utdanning over grunnskolen innføres karrakterer på stadig flerer områder.Tallet på prøver økre.Spørsmålet om karrakterer er det som opptar storparten av skoleelevene dag etter dag gjennom hele året.Karrakterene framhever pugg,usjølstendighet og streberi.
Det hindrer samarbeid og evnen til på sjølstendig vis løse vanskelige spørsmål.Karrakterpresset skaper nerver,vinnere-tapere,det bestemmer framtida for titusener av ungdommer.
Derfor er vi imot karrakterer!

Må vi ha noe istedet? Ja sjølsagt.Vi må ha mer gruppearbeid og samarbeid i skolen.Vi må ha et pensum som oppfordrer til sjølstendighet.~~og som~~ Vi må ha mer praksis slik at ikke teori og praksis skilles.-Dette er i ungdommens og folkets interesser.Det er slik vi må stille det.

En parallell:Kampen mot prestasjonslønn og uttalelser fra arbeidsgiverne.

For å splitte arbeidsfolk og øke utbyttet nga prøver arbeidsgiverne å presse igjennom lønssystemer som splitter folket og øker derese kontroll.Slik virker akkordlønna.Samme funksjon har også systemet med attester og uttalelser Hva er vår linje her:Vi går inn for fast lønn.Vi går inn for sluttattester uten annen karrakteristikk av folk enn at de har gjort det og det arbeidet i så og så lang tid.
Det skaper sjølsagt problemer for arbeidkjøperne når de ~~skal~~ skal plukke ut de beste folka.De ville gjerne hatt peiling på om folka var harde til å jobbe og oppnådde gode akkorder.De ville sikkert også gjerne hatt attester med uttalelser om "god oppførsel",ljalitet,lite skoft,samarbeidsvillig etc.
Dette splittelsessystemet har arbeidsfolk kjempa i mot i egen interesse.
Sjølsagt har det ikke fjerna mangelen på arbeidsplasser og arbeidsløshet.Det har heller ikke fjerna borgernes muligheter til å skaffe slike opplysninger.
Men det har blitt vanskeligere for dem å skaffe opplysninger om "lojalitet".Det har blitt vanskeligere for dem å ~~splitte~~ splitte folket.

Slik må vi også se på kampen mot karrakterene:Vi fjerner ikke all faenskap ved å fjerne karrakterene,men vi fjerner endel av det! Vi fjerner de venste utvekstene!

Så må vi passe på at når utvelginga til forskjellige skoler gjøres-skal det ikke tas politiske hensyn.Trolig er det også riktig av elevorganisasjonene å ta hensyn til "ansenitet"-alder-,til hvor folk kommer fra,f.eks at distriktet får særlige muligheter,at det tas hensyn til praksis etc.Det er muligens rett av elevorganisasjonene å kjempe for å overvåke utplukkinga for å hindre korrupsjon og politisiling.Dette bare som en ide.
Samtidig med dette må vi kjempe for kraftig øking av utdanningskvaliteten i

distriktene, kraftig øking av kapasiteten på yrkesskolene. Styrkinga av praksisen på yrkesskolene. Kraftig øking av ~~helse~~ utdanningskapasiteten i helsesektoren, ~~distrikts~~ utdanning av flere lærere slik at elevtallet kan skjæres ned med minst 30% etc.

Alt i alt betyr dette kanskje at vi må sloss for 10.000 flere gymnasiaplasser

10.000 flere yrkesskoleplasser

5000 flere lærerskoleplasser

10.000 flere medesinerplasser, sjukepleie, hjelpepleie etc.

Dette grove talleksempel viser at vi må reise kampen for kraftig øking av utdanningskapasiteten på områder som borgerskapet i dag skjærer ned av profittsyn. Denne kampen svarer til kampen som arbeiderklassen fører for flere arbeidsplasser, mot rasjonalisering og nedlegginger. Med denne utbygginga av skolevesenet vil også karakterene miste sin betydning. Det er i folkets interesse at alle får en tilfredsstillende utdanning!

Det er dette vi må ha istedet!

B.VI TRENGER EN TAKTISK PLAN FOR Å REISE KAMPEN.

Kampen mot karakterene kan ikke føres av noen helter aleine. Vi må gradvis greie å treke med oss massene av elever og foreldre. Hva trengs? Sjølsagt mer propaganda, mer opplysning, mer diskusjon. Men dette er ikke tilstrekkelig. I dag er det ikke først og fremst her vi må sette inn ~~støtte~~ støtet. Rød Ungdom har gjennom RG og i egne hefter nådd endel ut på skolene med si linje. Stadig flere er i prinsippet enige, men ser vanskelig at noe kan gjøres. Det er vår oppgave å gå i spissen - å vise at noe kan gjøres!

Linja med boikott eksamen og brenn karakterbøkene kan ikke kjøres som ei almen linje.

Denne parola krever et kampnivå som ligger over det som er mulig å mobilisere på de fleste plasser i dag. Å vente til vi kan brenne karakterbøker før vi gjør noe, kan bety at vi ikke gjør noe i det hele tatt.

Men, dersom det finnes klasser, grupper av elever som tar initiativet til bokbål, vil det være et framskredent eksempel.

Før vi kommer så langt som til bokbålet må kampen de fleste plasser trappes opp gjennom aksjoner på et lavere nivå. Hva betyr det?

Her er noen ideer til slike aksjoner:

Kamp mot muntlig eksamen.

Til og med NGS-Norges Gymnasiastsamband har et vedtak om å gå imot muntlig eksamen. Dette kravet er det viktig å følge opp under den skolepolitiske uka som skal være på gymnasesene først på februar.

Muntlig eksamen er ofte ein rein parodi. Sensorenes lune, flaks, nerver etc. spiller en større rolle her enn under noen form for eksamen. Prøvmakere har en fordel-folk som har vondt for å "renne med kjeften" har ei stor ulempe.

Mot dette systemet kan det drives under-skiftskampanjer, allmannamøter, klassevedtak, boikottaksjoner etc.

Kamp mot uforberedte prøver.

Uforberedte prøver er et redskap for visse lærere til å sikre seg full lydighet og disiplin. Sjølsagt gir slike prøver lite grunnlag for å si noe om hva folk kan. Uforberedte prøver fratar elevene retten til å spesialisere seg av og til, til å gjøre noe annet enn lekser en kveld etc. Boikott av uforberedte prøver er et tiltak som mange straks kan få stor enhet på.

Mot karakterer i gym., religion, fag av kortere varighet etc.

Kan det tenkes noe mer urettferdig enn karakterer i gym. når gymmen drives slik mange idrettsfantomer av noen lærere driver det? Ofte ~~er~~ Gymtimene blir ofte rene terrorer for mange elever. På samme måte er karakterer i kristendom en vits når mange elever ikke er religiøse og "fromme" slik kirkas menn vil ha dem.

På samme måte kan det lett reises kamp mot karakterer i fag hvor det er bare en time i uka og svært begrenset innsum. Jeg tror motstanden mot karakterer i fag av denne typen er særlig stor. Reis kampen mot karakterer her. et fag og start agitasjonen!

Kampen mot karakterer må reises fra ungdomsskolen til gymnas, yrkesskolen og høiere utdanning. Nå er tida inne til aksjoner. Om 2 måneder er det påsketentamen. Still oppgaven å gjennomføre aksjoner til den tida. Tida fra påsketentamen til årseksamen må bli en periode med kraftig opptarpping av kampen mot karakterene!

Elev i

"livets skole".

PS! Det er kommet kritikk til redaksjonen på at en del fakta i dette innlegget er tvilsomme - da spesielt for ungdomskolen. Noen påstår at tallet på eksamener ikke øker her. Videre er det først og fremst mangel på lærerstillinger, ikke lærere. Vi må også skille vårt "samarbeid i skolen" klart fra INA's såkalte Samarbeid!

Ungdomskampanjen: "BRENN KARAKTERBØKENE" ER EIN VENSTREPAROLE!

Eg har tidlegare vore ein aktiv forsvarar av partiet si gale låne i karaktersp rsmålet. I diskusjonar har eg sagt eg er for karakterar i ungdomsskulen inntil klassane vert under 20 elevar slik at skuletinane ikkje vert berre rot og br k. Slik har partilina sett ut i livet vorte eit forsvar av den pisken mot elevane sin rygg som karakterar og eksamen er. Eg har sett spørsmålet subjektivt ut frå lararen sin synsstad, ikkje frå dei undertrykte elevane si side. Eg er sand i den nye partilina som tek prinsipielt stilling mot karakterar av di karaktersystemet er ein del av det kapitalistiske systemet, ein del av borgarskapet sin undertrykkingsmekanisme for   handheve diktaturet sitt.

Men saastundes med parolen "Vekk med karakterar og eksamen" meiner eg vi må ha med "Færre elevar i kvar klasse- maks.20 elevar pr.klasse i barne- og ungdomsskulen" og parolen "Triviljug 8. og 9. klasse".

I siste "Kommunisten" har Odd skrivne: "Parolen "Brenn karakterbøkene" uttrykker nettopp veien   gå". Og i R de Garde 10/77 er parolen lagt fram som ein aksjonsparole fr  Raud Ungd. si side. Eg meiner at det er ein venstrefeil   hive ut ein slik paroletil skuleungdomen på ei tid d  korkje RU eller partiet er konsolidert på den nye lina i karaktersp rsmålet og på ei tid d  denne nye lina ikkje er køyrt ut og diskutert med massane. Når vi ein gong i løpet av kampanjen har fått ut karakterpolitikken v r og vunde ein del skuleungdom for han, tykkjer eg det ville rett   vurdere ein slik aksjonsparole, men no er det   legge seg på eit nivå i massane som eg ikkje trur er til stades f r vi har arbeidd ein god del.

Lars.

Dette innlegget falt ved en feil ut fra forrige nr.Svar på innlegget ~~xxxx~~ kom også da.-Red.(Gjelder innlegget under.

FINNES DET INGEN REVOLUSJONÆR UNGDOMSPOLITIKK ?

I TF for oktober og andre steder står det uttrykt at hovedm lsetninga for ungdomskampanja, er   utvikle en revolusjonær ungdomspolitik. Metodene som blir lansert, er personlige undersøkelser og mobilisering av ungdommen til kamp. I tillegg skal partiet studere klassikertekster om ungdommen.

Men det er utelatt en meget viktig sak: VI HAR OVER TI ÅRS ERFARING I REVOLUSJONÆRT ARBEID BLANT UNGDOM. Fra denne perioden finnes ei rekke framskredne eksempler f a byer, milit rleire, gymnas osv. Svakheten er den at disse framskredne erfaringene ikke finnes ~~na~~ samla i oppsummert form, tilgjengelig for oss som nå skal drive kampanja.

På ei rekke områder, bl.a. for soldatene, gymnasene, et sted   v rekampen og for studentene har vi etter min mening kommet langt allerede i   utvikle ei revolusjonær linje. SUF (m-1) og R d Ungdom har i løpet av tida gitt ut egne hefter mht. disse gruppene.

Det finnes m.a.o. en god del materiale fra ungdommens kamp de siste åra. Dersom vi ikke studerer disse kamperfaringene, vil vi famle i blinde og få dårlige resultater. Vi stiller ikke på bar bakke, oppgaven er ikke   utforme en helt "ny" ungdomspolitik. Vi må bygge videre på de erfaringene vi har, og slik videreutvikle den revolusjonære ungdomspolitikken.

Det er det som er oppgava !

ENOK.

OM KARAKTERER

HVORFOR GÅR DNA IMOT KARAKTERER?

Avdelinga vår har diskutert karakterer i skolen. Vi er enige om at karakterene er et viktig middel til å holde elevene nede, men det kan ikke være det viktigste middelet. - Hvorfor gikk DNA inn for å fjerne karakterne i barneskolen? Var det press fra grunnplanet eller trengte de kort og godt ikke karakterene lenger? Jeg tror det siste er tilfelle. Det må bety at DNA ønsker andre vurderingsformer som tjener dem bedre. Et vurderingsskjema med rubrikk for konsentrasjon, flid, selvstendighet og gud vet hva, eller et skussmål kan fortelle mye mer om eleven enn en mg, g, ng. Kanskje DNA nå er mer interessert i andre sider ved elevene enn den rent faglige styrken?

Jeg mener det er rett og viktig å gå imot karakterer i skolen. Samtidig må vi understreke at vi er imot enhver form for vurdering. Det vi vil ha er skikkelig veiledning underveis, - ingen siling!

Jeg oppfordrer andre til å komme med synspunkter på hvorfor DNA går imot karakterer (alt tyder jo nå på at de går inn for å fjerne karakterene også i ungdomsskolen!).

Ra.

KARAKTERER I SKOLEN.

I diskusjonen om karakterene skal bort vil mange lærere rent umiddelbart ha motsigelser til dette. Hvordan blir lærernes arbeidssituasjon dersom en ikke har karakterene å holde elevene i tømme med? Disiplinproblemene, som allerede er store og økende, vil i en karakterfri skole bli enda større. Dette skyldes at det borgerlige pensumet er så dårlig. Jeg tror at når en ikke kan disiplinere elevene med karakterene, kan vi risikere at elevene uteblir fra timene, og dette kan lett føre til at hele skole-systemet bryter sammen. Hvordan vil vi stille oss i en slik situasjon? Hva med hensynet til alle de elevene som vil oppleve denne overgangen mellom karakter-skole og karakterfri skole?

Reint praktisk har jeg som lærer erfart at de fleste elevene i grunnskolen vil ha sitt arbeid vurdert i form av karakterer. Dette problemet kan sjølsagt overvinnnes gjennom diskusjoner.

Til slutt: Hvorfor bør vi kjempe for å få vekk karakterene i det kapitalistiske utdanningsystemet, mens man går inn for karakterer i sosialistiske land, som f.eks. Kina?

En usikker lærer.

STYRK LINJA I SKOLEKAMPEN - REIS EI MASSEBEVEGELSE BLANT SKOLEELEVENE!

1. Rød Ungdom har kjørt fram ei linje for skolekampen. Partiet har stilt oppgaven å styrke og å utvikle den rev. ungdomspolitikken. Skoleungdommen er en viktig del av ungdommen og derfor bør partikameratene kaste seg aktivt ut i diskusjonen for å styrke den revolusjonære skolepolitikken. Mange kamerater mener de ikke har forutsetning for å bidra, men vi er partikader, vi er m-l'ere og vi har erfaring fra klassekampen, og vi har muligheter for å diskutere og undersøke skoleelevenes forhold.

2. Rød Ungdom har stilt parolen "vekk med karakterene" som den viktigste aksjonsparola framover. Jeg er enig i RU-analysen hvilken tall-karakterene spiller, nemlig at de er

kjernen i all undertrykkelse i skolen. Karakterene tilfredsstiller kapitalens behov for å forme og å velge arbeidskraft. Karakterene blir brukt som pisk for å få elevene til å arbeide hardest mulig osv.

Mange mener parola er gæli å skille som aksjonsparole fordi mange (de fleste?) elever i dag ikke er enig i at karakterene skal vekk. Dette mener jeg er et opportunistisk standpunkt.

Jeg mener det er riktig å skille som aksjonsparole. Likedan som vi skiller gratis daghjem som aksjonsparole. Men, jeg mener RU's linje er firkanta.

Forts.....

Forts. STYRK LINJA I SKOLEKAMPEN....

F.eks. I høst, når gymanasiastene begynte semesteret, måtte de betale 800-900 kr. i skolebøker. Dette er et stort utlegg og mange mente noe burde gjøres. RU tok ikke opp denne saken, men kjørte ensidig på karakterparolene.

MAO har en bra artikkel som heter "Sørg for massenes velferd". Kampen mot karakterene er den sentrale oppgaven i skolekampen, men vi skal lære av Mao's artikkel, sørg for massenes velferd, s. 38 i Mao's hvite. Det Mao sier og som jeg er enig i er at for å løse den sentrale oppgaven må vi ta utgangspunkt i de nære sakene for elevene. Vi kan ikke presse politikken nedover hodet på dem. Husflidelevenes kamp mot karakterer i norsk er et godt eksempel. Ungdomskoleelevenes bålrensing av kristendomsbøker i 1969 er et annet godt eks. Disse aksjonene tar utgangspunkt i det nære, men er en del av kampen mot karakterer.

3. Mange er usikker på om parola er rett å skille fordi de er usikre på hva skal vi stille i steden. Borgerkapets linje er å skjerpe kveletaket på elevene om karakterene blir tatt bort, gjennom økt adgang for arbeidskjøperne til å granske i elevenes skolefortid osv.

Det ønsker vi sjølsagt ikke, vi ønsker at utdanninga): at eleven lærer noe og hva de lærer må bli hovedsida?? (Dette med hva vi vil har jeg lite på). Derfor, om vi vinner seier i karakterkampen, må vi være budd på å forsvare oss fortsatt.

4. I 1970-71 kom det ut et hefte fra SUF (m-1) som het "skoleungdommen og den sosialistiske revolusjonen". Der står det: "Monopolkap. krav om heving av allmenutdanninga kommer automatisk i konflikt med monopolkap. grunnleggende krav, nemlig loven om en stadig maximering av profitten". Videre: "det viktigste i monopolkap. skolepolitikk i dag er å presse utgiftene i utdanningsverket ned, samtidig som behovet for kvalifisert arbeidskraft i tilstrekkelige mengder tilfredsstilles". Dette resulterte i rasjonalisering i form av Gjelsvik og Steenkomiteer, i form av normerte prøver, flere elever pr. lærer osv. Jeg lurer på hvordan denne motsigelsen står i dag, og om det får konsekvenser for analysa til RU?

5. Skolen er en del av staten - den borgerlige staten. Når vi stiller vekk med karakterene som aksjonsparole, mener jeg vi skyter kapitalens skole midt i hjertet. Det er bra. Men, jeg mener at om vi sprer illusjoner om at skolesystemet under kapitalismen blir en bra institusjon for elevene, sprer vi illusjoner om den borgerlige staten og det er reformisme!

Jeg mener at RU i sinprop. må ta alvorlig på å vise hvem staten tjener i dag og gi elevene bevis om at bare under sosialismen vil skolen tjene elevene. På dette felt synes jeg RU er svak i dag.

RU har i RG (på forsida) sagt at vi ikke trenger karakterer, fag vi ikke direkte har bruk for. Dette mener jeg er ei feilaktig linje. Vi er ikke imot å lære biologi eller annet sjøl om vi blir kassadamer e.l. Tvert imot, det er i arbeiderklassens interesser at almennivået er høyt.

Vi er imot karakterene fordi de er kap. viktigste redskap i undertrykkinga i skolen.

STYRK LINJA I SKOLEKAMPEN,
REIS EI MASSEBEGELSE BLANT
ELEVENE!

ROSA [redacted]

(NB! Til Rosa og alle dere andre som skriver konsept med blyant på den mest slurvate og jævlige måte, (hastverk?) vær så snille å tenk på de som skal renskrive etter deg, husk det skal skrives på maskin også, ofte har man sjøl sittet en hel dag å jobbet også skal en skrive avis på kvelden. Resultatet kan bli dårlig med å få med alt og få det riktig, tenk på kameratenes velferd også!)

Kameratlig bønn fra
"Maskin-renskriveren".

Rosa ditt var det værste jeg har fått noen gang, merk deg det!!!!

VALGET I SAMFUNNET VISER: PARTIET TAR FOR LETT PÅ STUDENTKAMPEN

I direktivet til alle avd. (okt. rutina) heter det at valget i stud.samf. er en viktig del av ungdomskampanja.

Resultatet kjenner vi i dag: tilbakegang med 100 stemmer fra i fjor, ca. 450 i første omgang, ca. 100 fler i andre omg. Vi er fortsatt nest størst isamfunnet, men ligger bare ca. 100 stemmer foran Sos. Front (stagnasjon) og Grønt Gras (framgang). Alternativ (TKSF) hadde dobbelt så mange stemmer som RF.

Hvordan skal vi måle dette resultatet? Det er klart at de åpent borgerlige grupperingene er på relativt frammasj studentmassen, sjøl om de ikke tør å stå fram med en åpent reaksjonære politikk og isteden frir til studentene med et "radikalt" møteprogram. Vi har en markert tilbakegang.

Samtidig vet vi at det er stor bevegelse blant studentene. Kampen mot st.m. 13, mot lukking, mot disiplinærlova og aksjonene mot de elendige studieforholda på Lade, likefullt de anti-sionistiske aksjonene viser at studentene lett lar seg mobilisere mot undertrykking og forverring av leveforholda, arbeids/studie-forholda.

Hva er så årsaken til tilbakegangen? Det nytter sjølsagt ikke å skylde på "uka" eller "tradisjonelt" konservativt høstsemester. Heller ikke nytter det for partiet å sette seg på sin høye hest og skylde på elendig arbeid/mobilisering i NKS/RF. I år har partiet t.o.m. stilt arbeidet blant ungdoms- og studentene som hovedoppgave og særegent høststilt valget som en målestokk for arbeidet. På meg virker det som partiet bare har stilt parolen om RF-seier i samf., og aldri jobba med det som målsetting. Dette synet ser ut til å ha prega NKS/RF også.

Dessuten ser NKS/RF ut til å slite med sektoriske feil fortsatt. De når ikke ut til nye studentgrupperinger. Hvor er studentene fra Lade som aktivt har jobba med aksjonene på lærerhøgskolen?, hvor er studenten på NTH som skriver under på oppropet mot disiplinærlova? Det er et faretruende tegn når partiet "mobiliserer" store deler av RF sine stemmer.

Valgmøtet (generalforsamlinga) er ikke bare valg av nytt styre. Det er også en politisk konfrontasjon. Også her ble det en elendig forestilling. Sett med våre øyne. RF virka hele tida på defensiven. De agiterte dårlig

for RF's politikk, og hvor ble det av avsløringa av Sos.front og TKSF? Hvorfor ble ikke den utmerka hvitboka om TKSF brukt aktivt. Isteden fikk vi høre masse alment prat om "råtten politikk" og utslitte "plater" fra i fjor.

Vi må rett og slett se i øynene at vi mangler gode agitatorer og innrømme at borgerne har langt bedre talerør (som f.eks. Torgeir A. Ha, Grønt Gras). Men slike agitatorer får ikke ned fra himmelen. De må fostres/skoleres.

Når vi over jul tar fatt på oppgaven med å gjenerobre styreposisjonen i samf., må både partiet og NKS/RF jobbe målbevisst for å nå dette målet helt fra starten av semesteret, og ikke vente med en hektisk innsjutt. Ei viktig korrigerende bør dessuten være å velge et kandidatstyre så tidlig som mulig å "hive" det aktivt ut i kampen, opp på talerstolen, og gjennom metoden med kritikk og sjølkritikk. Fostre nye og sterke agitatorer i studentmassen. Agitatorer som partiet senere vil kunne få stor glede av.

FRAM FOR RF SEIER, VÅREN 1978

rasmus

ERFARINGER FRA KAMPEN MOT USAKELIG OPPSIGELSE - VÆR GRUNDIG MED TAKTIKKEN I ENHETSFRONTEN

Seint i høst ble tre arbeidere usakelig oppsagt fra arb.plassen sin. Det var tømrere, i bygg og anlegg på landsbygda. Oppsigelsesgrunnen var formelt at de jobba for sakte. De tre var nye i firma, og hadde forholdsvis kort praksis i faget, noe firmaledelsen var klar over.

Den egentlige oppsigelsesgrunnen var at de tre hadde fagorganisert seg og krevde de godtgjørelser de hadde krav på ifølge overenskomsten (reisegodtgjørelse), og at de agiterte for at resten av arbeiderne skulle gjøre det samme. Den usakelige opps. ble slått tilbake. Det var en stor politisk seier, fordi det var første gang kamplinja ble reist, på et sted der arb.folk altfor lenge har latt seg trakassere, og ikke trudd at det har nytta å reise seg til kamp for å forsvare interessene sine. Altfor mange steder har ikke politiske opps. blitt slått tilbake. Tvert imot har bedr.ledelse og arbeideraristokrater lykkes i "ugraslukinga". Lærdommene fra velykka aksjoner er det viktig å spre, slik at vi bedre kan møte slike angrep i framtida. Forholda som gjorde at vi slo tilbake aksjonen var at vi hadde en korrekt politisk linje som tok utgangspunkt i massenes nivå og favna breiest mulig. Dernest at vi hadde partiet i ryggen og at de oppsagte sto enhetlig utad hele tida.

Arb.kameratene visste at det var en rettferdig kamp vi førte. De ville støtte oss dersom vi tok utgangspunkt i dems pol. nivå, at de ikke hadde kamperfaring, og at det først og fremst gjalt en solidaritetsaksjon fra deres side. Hadde vi straks opps. ble kjent foreslått full streik, hadde aksjonen mislykkes.

Gjennom flere diskusjoner blant arb.kameratene, ble vi enige om å sende et protestbrev som var enstemmig. På den måten ville ingen "stikke seg ut", samtidig viste det et enhetlig krav om at opps. skulle trekkes tilbake. Samtidig ble vi også enig om å kontakte den lokale fagforeninga og forbundet.

Opps. var et angrep på alle. Den åpna for at firma kunne tvinge gjennom lønnsnedslag ved hjelp av trussler om oppsigelse. Dette var noe vi måtte diskutere grundig, og få dem konsolidert på. Gjennom disk. på tomanns hånd i femminutta og i spisepausa. Eldre arb. med tillit blant de andre, var det spesielt viktig å ta seg god tid. De var ofte trege og prøvde å vri seg unna, men innerst inne visste de at det var en rettferdig kamp de førte; gjennom tålmodige disk. hvor vi la vekt på å avsløre firmaledelsen og vise hva sånne opps. kunne føre til, fikk vi smidd en enhet som firmaledelsen aldri greide å bryte.

Hver kveld hadde vi grundige opps., og javnlig hadde vi disk. med partiet. På denne måten la vi opp taktikken for kampen. Vi fikk korrigert feil og styrka oss pol. De oppsagte sto hele tida enhetlig utad. Disk. vi hadde hatt med arb.kameratene på jobben ble opps., og vi undersøkte om vi hadde styrka enheten. På grunnlag av dette la vi opp taktikk til dagen etter.¹⁸ Partiet var den pol. ledelsen. Det trakk¹⁹ opp linjene i kampen; at vi måtte stå i enhetlig, være tålmodig og få en bredest enhetsfront som mulig.

Den lokale fagfor. og forbundet så seg nødt til å støtte oss, for ikke å avsløre seg helt. De støtta oss på forh.møte med bedr.ledelsen. Med full støtte fra arb.plassen og forbundets "hjelp" var bedr.ledelsen nødt til å trekke opps. tilbake!²⁰
na

kristian & jessen

5 Års-dagen til AKP (m-1), 18/2 78 skal vi feire med et stort fest-møte !

Hvordan skal vi feire den dagen. Skal det være en fest for oss kommunister, eller en fest for massene? Det er viktig å se tilbake på de åra som er gått, se på historia, men iktigs er det å se framover. Framtida tilhører folket, og det er i framtida, med en stor krigsfare, at Partiet vil stå overfor de virkelig store oppgavene vi som et revolusjonært parti har tatt på oss - å lede arbeiderklassen og folket gjennom den sosialistiske revolusjonen, opprette proletariats diktatur og forise kampen for kommunismen. Vi alene skaper ikke historia. Det er massene som er de virkelige heltene.

La oss se : vegen er kronglete, framtida er lys, også for det norske folk. Vi har et kommunistisk parti, et lite, men sterkt og enhetlig parti. Hvilken betydning har ikke det ! Det er en stor begivenhet at partiet kan feire 5 års jubileum. Vi har allerede evna å løse mange viktige oppgaver. I andre kapitalistiske land der arbeiderklassen ikke er væpna med et kommunistisk parti, ender de fleste aksjoner og streiker med nederlag.

Vi har ei kommunistisk dagsavis som er et skarpt våpen i klassekampen, og et forlag som "spyr" ut revolusjonær litteratur som opplyser og oppdrar arbeiderklassen og folket i Norge.

Blandt ungdommen begynner partiet og ungdomsorganisasjonene til partiet, å vinne framgang. Og som Lenin sier: Seieren følger den som har ungdommen på sin side, så vil heller ikke framtida være lys uten at ungdommen slutter opp rundt partiet og organiserer seg i partiets ungdomsorganisasjoner, RU & NKS. Det er derfor viktig at de får sin del av festmøtet.

Kammerater !

Vis massene at vi har et sterkt og enhetlig parti, et parti som vi er stolt av. Et parti som massene på festmøtet får entusiasme for og som de vil melde seg inn i. Gjør festmøtet til en verdig markering av 5 årsdagen, og et redskap i rekrutteringa til Partiet, RU og NKS.

Partiet er arbeiderklassens fortropp og redskap både under proletariats diktatur og kan folket oppnå full frihet. Massene må oppfatte AKP (m-1) som sitt parti. Det er spesielt to ting vi må få fram gjennom møtet:

- 1) Massene er de virkelige heltene
- 2) Styrk Akp, RU og NKS

Dette må gå som en rød tråd gjennom hele festen; kulturen og MOBILISERINGA !

Kulturen blir en viktig del. Mange er i full sving for å få fram mye nytt på kulturfrenten. Vi skal også prøve å få tak i Ašbjørn Elden eller Solstad. Det blir mye allsang.

Kammerater ! Mobiliser bredt til festmøtet på 5 års dagen til partiet. Ta med minst 1 uavhengig. Det er viktig å mobilisere masser av ungdom. Det vil være et mål på hvordan arbeidet vårt blandt ungdommen drives.

Møtet blir sannsynligvis i Frimurerlogen søndag 19/2. Løpeseddler kommer i begynnelsen av februar, se bredt !

(fra s.2) - 12 -

ET EKSEMPEL PÅ AT DE REVOLUSJONÆRE STUDENETEN STILLER SEG DRISTIGE MÅL

Ved valget i Studentersamfundet i Trondheim i høst fikk Rød Front ca 450 stemmer i første valgongang, ca 550 i andre. TKSF fikk vel 1000 stemmer.

NKS har nå stilt arbeidet med Studentersamfundet som si hovedoppgave til våren og RF tar mål av seg til å seire. Et det mulig?

For det første sier studentene at 30% av RF's støtter ikke møtte opp på møtet fordi stemninga var at TKSF hadde vunnet på forhånd. Disse må mønstres, og det blir en bar slump.

For det andre var det en del partikamerater ~~xxxxxx~~ med medlemskort i Studentersamfundet som ikke møtte. I tillegg må det være mulig for partikamerater med medlemskort å mønstre flere ikke-partimedlemmer som er ferdige som studenter. La oss gåvt si at pkt 1 og 2 kan bli et par hundre. For det tredje må NKS og RF ved å forbedre hver enkelt massearbeid ~~vinn~~ nye tilhengere i vårsementeret, la oss f.eks. si 100.

For det fjerde må det ved å utvikle den politiske bredden i fronten være mulig å vinne 100 som i dag gir sin stemme til ~~2~~ TKSF i andre valgongang/boikotter andre valgongang (f.eks. tilhengere av SV som ~~xx~~^{NKS} i dag har en ~~sikker~~ holdning overfor) Da er seieren innen rekkevidde. Nøkkelen til dette er om NKS gjør en alvorlig beslutning om å gjøre ei vending i sitt massearbeid, og følger en slik avgjørelse opp med løpende kritikk-sjølkritikk. På denne måten kan ei oppgave som virker temmelig uoverkommelig, bli fullt mulig å løse. Det er dette Mao sikter til når han sier at massene er de virkelige heltene.

Partikameratene og avdelingene må stille seg dristige mål når det gjelder å utvide sitt arbeid blant massene.

VÆR ÅRVÅKNE MOT LIBERALE TENDENSER NÅR VI SKAL SLÅ ET SLAG MOT SEKTERISMEN

Antibyråkratikkempanja tar sikte på å ~~utvide~~^{utvide} mulighetene til massearbeid. Fra SK og DS kommer det nå bedre planer, færre direktiver, større muligheter til å utvikle det lokale initiativet og arbeid blant massene. Avdelingene må sjøl kritisk gjennomgå om møtene som holdes er nødvendige eller ikke, se kritisk på arbeidsdelinga. Alt dette skal og må resultere i mer og bedre massearbeid. En særskilt sak å passe på er at ledende kamerater i avdelinga og kamerater som har fått hovedoppgave utafor avdelinga virkelig driver et godt massearbeid. Det må vi aldri gi etter på. Der det er utglidning må det dras inn igjen.

Kamerater: Vi har nå lenge snakka om å bedre masselinja, bedre vårt arbeid blant massene. Men vi har alt for mye gjort det som Mao kritiserer i artikkelen "Mot liberalismen": Når du har gjort en feil og er klar over den,

vil du likevel ikke korrigere feilen og forholder deg på den måten liberalt mot deg sjøl. Dette er en ellevte form."

Eller: "Enda det er åpenbart at en person handler feilaktig, lar du dette passere for fredens og vennskapets skyld, du avstår fra en prinsipiell diskusjon med han, fordi han er en gammel kjenning, kommer fra det samme stedet, er en skolekamerat, en nær venn eller kjær person, en gammel kollega eller tidligere underordnet. Eller du farer med harelabb over saken i stedet for å gå grundig til verks, for å bevare det gode forholdet."

**FRESK KAMP FOR Å BEDRE HELE PARTIETS OG DEN ENKELTE KAMERATS ARBEID
BLANT MASSENE**

ET INNLEGG TIL TO AV SPØRSMÅLA I BONDEDISKUSJONEN

I Fram Kamerater for oktober er det en kamerat som kritiserer de kriteriene RF nr 4/76 bruker for å skille småbonde fra mellombonde. RF legger vekt på at en mellombonde akkumulerer, i alle fall i gode år. Jeg mener dette er helt korrekt.

Lenin skriver i "Utkast til teser om agrarspørsmålet":

"Med mellomstore bønder i økonomisk forstand må en forstå de små jordbrukerne som i egenskap av eiere eller forpaktere også rår over små jordstykker, men likevel slike stykker som under kapitalismen for det første gir et beskjedent underhold til familien, og dessuten også kan innbringe et lite overskudd, som i det minste i gode år kan forvandles til kapital, og for det andre leier disse jordbrukerne også temmelig ofte fremmed arbeidskraft."

Første del av dette, det med å innbringe et lite overskudd må vi fortsatt holde fast ved som kriterium. Det å leie arbeidskraft har forandret seg en god del med mekanisering. Kort sagt så mener jeg at Røde Fane 4/76 følger Lenin på det avgjørende punktet om å innbringe et overskudd.

Når kan vi så si om en bonde at han skaffer et overskudd? Det er en kjent sak at bønder skaffer seg traktor og andre maskiner ved å stramme inn livreima og leve beskjedent. Dette er rett og slett et massefenomen på landsbygda. Derfor opplever vi at bønder som har lavere inntekt enn gjennomsnittlig industriarbeiderlønn, likevel investerer og skaffer seg kapitalgjenstander som gjør at han på lengre sikt styrker seg som bonde. Kan vi si om en slik bonde at han akkumulerer og derfor er en

bonde. Kan vi si om en slik bonde at

mellombonde? Jeg mener ja. Når en bonde er i stand til å investere og det stadig kommer nye kapitalgjenstander ut av virksomheten, så er det akkumulasjon, sjøl om bonden og hans familie strammer inn lommebørsa temmelig kraftig.

Jeg mener at kameraten i FK for oktober hadde mye riktig bortsett fra at han roter med Lenins kriterium for å skille ut mellombonden. Jeg tror kanskje at grensa mellom småbonde/mellombonde som han setter til 70 mål er litt lav. Men dette krever mer nøyaktige kunnskaper og undersøkelser. Men jeg synes kameraten har kommet et godt stykke på vei, og vil oppfordre både han og andre kamerater med konkret kunnskap om å utvikle diskusjonen videre. Som et spesielt problem vil jeg reise dette med forpaktning som en viktig faktor for å analysere hvordan småbønder utvikler seg til mellombønder, og mellombønder til storbønder. En konkret undersøkelse over forpaktninga i ei bygd og en analyse omkring dette ville være svært vedifullt for å utvikle et svakt punkt i vår kunnskap om landsbygda og klassekampen der.

HVA GÅR VI INN FOR: BONDELAGET ELLER SMÅBRUKERLAGET?

Jeg er enig med kameraten som i FK for juligikk inn for at småbrukere skal gå inn i Småbrukerlaget og uenig med Roar som går inn for sammenslåing av Bondelaget og Småbrukerlaget.

For det første så tror jeg ikke tallene som legges fram fra ~~Krosside~~ Almås si ~~side~~ bok ikke kan være riktige. Jeg tror det er flere storbønder og mellombønder som er medlemmer i Bondelaget enn henholdsvis 3000 og 9000 som Almås oppgir.

For det andre, og det er viktigere, så ville det være feil å organisere småbønder sammen med storbønder i et felles bondelag. Storbøndene som er det tallrikeste kapitalistiske elementene på landsbygda, utgjør ca 7000. De aller fleste av disse er organisert. Det ville være helt umulig å fravriste storbøndene ledelsen i en slik ~~organisasjon~~ felles organisasjon.

Storbøndene vil ha en nokså sikker sosial basis for sin ledelse i det store antall mellombønder som spiller en aktiv rolle i Bondelaget.

I tillegg kommer den nære forbindelsen som fins på tusen og en måter mellom Bondelagets ledelse og Landbrukets Sentralforbund.

Derfor mener jeg det må være vår strategiske linje å satse på Småbrukerlaget, og gå inn for at småbønder, halvproletarer og mellombønder organiserer seg der og holder storbøndene ute.

Men det betyr sjølsagt ikke at vi skal dra oss rett ut av Bondelaga nå. Dette er et vanskelig praktisk spørsmål som vi kan lite erfaring med

-8.mars 1978-

(8.mars er også blitt behandla i TF for november 77, i materiale fra KVINNEFRONTEN og interjuver i KK).

I fjor diskuterte partiet kvinnespørsmålet grundig. Vi tok opp grunnlaget for undertrykkinga og vilkåra for frigjøring, særegen kvinneorganisering og den avgjørende betydninga av at kvinnene deltar i kampen for sosialismen.

8.mars har blitt en viktig dag. På 8.mars samler vi styrken og bredden i kvinnekampen slik at den slår - mot kapitalismen og imperialismen. Og 8. mars er en dag for solidaritet med kvinner i alle land og med folk som kjemper mot samme fiende. Det var stor framgang på 8.mars i fjor. I år er det godt grunnlag for å øke størrelsen på toget. Ikke alle kommunister har 8.mars som viktig oppgave. Men alle kommunister som kjenner og har kontakt med kvinner - og det er vel alle - kan gjøre noe for at 8.mars i år skal bli en enda større framgang.

Her er noen punkter som vi mener er viktige for alle kamerater i tida framover:

1. POLITIKKEN

Erfaringa fra i fjor var at grundig forståelse av politikken var livsviktig for mobiliseringa. Gå grundig gjennom de foreslåtte parolene.

Hovedparolene og politikken med å mobilisere kvinnene på deres egne krav, skiller seg ikke fra linjene fra arbeidet i fjor. (se TF). DS har vedtatt at følgende tilleggsparoler bør foreslås: En som tar opp eldre kvinners krav, en om dyrtida og en som går på Barentshavet.

Når det gjelder de lokale parolene, oppsummerer TF at det var tendenser til å lage dem på skrivebordet til en i KF-gruppa ifjor, og de siterer MAO for å streke opp hva som er ~~de~~ prinsippene: "Her virker to prinsipper: det ene er massenes aktuelle behov og ikke slike behov vi har utpønsket for dem, og det andre er massenes ønsker og at de selv må bestemme seg, og ikke slik at vi tar bestemmelsen for dem".

2. DEMOKRATIET

Den siste delen av sitatet er viktig med tanke på demokratiet i hele 8.marsbevegelsen. Det er hverken partikameratene eller kvinnefrontmedlemmene som skal bestemme hvorledes 8.marstoga kommer til å se ut - det er kvinnene på hver enkelt plass. Vår oppgave er å undersøke og få fram kvinnenes ønsker - og å legge fram våre forslag for kvinnene.

For å få til en slik demokratisk bevegelse, er det viktig at alle kamerater tar opp diskusjonen om 8. mars med kvinnene rundt seg, enten det er familie, naboer eller arbeidskamerater.

At vi fortsetter å organisere kvinnene i 8.mars-grupper, slik at vi sikrer at 8. marstoget, med paroler og mobilisering virkelig blir de breie kvinnemassenes eget verk.

Endelig har vi vedtatt å foreslå at initiativkomiteen innkaller til en massekonferanse om 8.mars, der de endelige hovedparolene blir vedtatt og endelig 8.mars-

komite blir valgt. (Foreløpig arbeider en initiativkomite).

3. ENHETEN OG BREDDEN I TOGET.

Landsstyret i KF har gitt uttrykk for at KF overalt bør arbeide for å få til et tog. Betyr dette et politisk linjeskifte fra ifjor? Jeg mener at det ikke er noe skifte, men at vi gjorde sekteriske feil i 8. marsarbeidet ifjor, spesielt i forhold til medlemmer og sympatisører av Brød og Roser. TF nevner det ferdiglagde opplegget som 8. marskomiteen ble danna på ifjor, som ikke tillot forandringer og ga revisjonistene et billig stikk når de snakka om manglende muligheter for andre enn KF til å bestemme politikken. Dette er retta opp ved at vi har gått inn for å starte opp 8. marsarb. med initiativkomiteer, som skal føre reelle drøftinger både med uavhengige kvinner og kvinneorganisasjoner om enhet. Reelle forhandlinger betyr å kunne inngå enkelte kompromisser, å kunne gi etter på noen punkter (uten å gå inn for en prinsipløs enhet).

Men forhandlingene er bare en av sidene ved enhetsarbeidet.

Ifjor forhandla vi uten å rikke oss en tomme. Da det ble brudd, utvikla vi skikkelige diskusjoner blant 8. marsaktivistene som satte mange kvinner i stand til å ta avstand fra revisjonistenes politikk og slutte opp om 8. marskomiteens tog. Det vi ikke gjorde, var å diskutere med sympatisører og medlemmer av andre kvinneorganisasjoner, for å trekke dem vekk fra revisjonistenes inflytelse. Det var en sekterisk feil som førte til at mange kvinner vi feks. ønsker som medlemmer av KF, gikk i "gærent" tog ifjor.

Målet vårt er at alle kvinner som vil reise krav går i 8. mars komiteens tog

Mange kvinner er påvirket av revisjonistiske og borgerlige ideer også om

kvinnkamp. Dette må vi ta hensyn til bla. i forhandlinger. Men dersom vi gjennom diskusjoner, gjennom samarbeid lokalt i 8. mars grupper eller aksjoner og gjennom grundige oppsummeringer på massekonferanser kan få mange av disse symp. og medlemmer til helhjerta å ønske ett tog, da har SV-kjerna i B + R to muligheter, enten å hoppe på lasset og støtte toget, eller å bli isolert. Skal vi oppnå en slik situasjon, kreves det innsats av alle kamerater, og særlig kamerater som er på plasser der det er medlemmer og sympatisører av B+R .

Vi mener at bredden i 8. mars ~~arbeidet~~ komiteens tog kan bli enda større enn den var i fjor. Vi må ta opp 8. mars i syklubber, idrettslag, fagforeninger, foreldreforeninger, husmorlag, idrettslag- ja, overalt der folk er organisert fins det kvinner. Vi veit at det store flertallet av kvinner i Norge er undertrykte som kjønn, og vi veit at mange protesterer mot undertrykking på en eller annen måte, ikke noe bør hindre oss i å diskutere 8. mars med alle kvinner vi veit av. Ellers vil vi anbefale 1. mai artikkelen i TF for i desember som sier mye bra om å utvikle bredde og mobilisere massene til å gå i tog.

4. HUSK Å SNAKKE OM VIKTIGHETA AV Å GÅ I TOGET!

Det er bra om mange kvinner støtter 8. mars komiteens tog. Men målet er at de skal gå i toget! Derfor blir en viktig side ved aksjonene å skape entusiasme for en mur av kvinner i gata 8. mars.

5. HVA MED REKRUTTERING TIL KVINNEFRONTEN I ALT DETTE?

Vi har som mål å tredoble tallet på medlemmer fra 1977 innen 8. mars. Nå er hoved oppgava 8. mars, kan disse to oppgavene forenes? Vi mener at de kan det. Dersom KF blir "gjemt" i 8. marsarbeidet, slik et skjedde de fleste plassene ifjor, så viser det at fronten ikke har tilegna seg de grunnleggende diskusjonene som har vært ført om rekruttering i år. Det er kommunistene som må gå i spissen for å spørre kvinnene vi kommer i kontakt med om de vil melde seg inn i KF, som må gjøre KF til en åpen organisasjon, gå i spissen for å "slippe kvinnene inn i KF". Uten videre organisering blir kvinnekampen redusert til ulike demonstrasjonstog og åpne møter, og det betyr nederlag.

INA

KVINNEFRONTEN OG REKRUTTERING. Noen argumenter fra diskusjonen.

KVINNEFRONTEN OG REKRUTTERING - Noen argumenter fra diskusjonen.

1. Er det nødvendig å rekruttere til KF?

ingen ting

Mao sier at det er massene som er de virkelige heltene. Alene er vi ingen ting. Denne sannheten har ikke vært forstått i KF, og ennå henger mye igjen. Det er bare KF som har den rette politikken, og KF er den eneste kvinneorganisasjonen som virkelig er en kamporganisasjon, tenker vi stolt. Men når vi ikke har stilt spørsmål om hvor mange som er med i KF skarpere, så betyr dette at KF skal føre kvinnekampen på vegne av 100-tusener av kvinner i Norge, fordi vi er så bra.

Hva slags linje er dette? Det er ikke bare mistillit til massene. Det er å holde massene tilbake. Brød og Roser sier: "Stol på SV og DNA når de kommer på Tinget". Vi sier: "Stol på KF, vi er så bra at vi greier nok biffen til slutt". Begge linjene betyr at massene skal holde seg passive: Sabotasje av kampen mot kvinneundertrykkinga.

2. Kan kvinner bli med på KF's politikk?

Det finnes usikkerhet i fronten om det er så mange kvinner som kan bli med i KF når de har lest plattformen. To forskjellige ideer om dette kommer fram:

A). Kvinnene er for tilbakeliggende enda.

B). Plattformen ligger for langt foran, vi må gjøre den litt lettere å svelge.

A. Ei jente fra Hokksund ble invitert til KF's distriktskonferanse i Buskerud. Noen dager seinere ble hun henta opp av en borgerlig avis som kunne fortelle at jenta støtta DNA og absolutt ikke kunne støtte dekkorganisasjoner som KF. Er historia slutt? Nei, for flere KF'ere dro og snakka med henne igjen. Resultatet var at jenta nå kunne fortelle at hun ville bli med i KF, pluss at hun presiserte at hun fremdeles ville stemme DNA.

Detter er en stygg historie for folk som mener at du må ha et fjellstøtt progressivt politisk syn for å bli med i KF.

politisk syn for å bli med i KF

prosent av kvinnene

medlemmer

Hvor mange prosent av kvinnene ønsker vi som medlemmer av KF? 1% ?, 10% ? , 50% , 90% ?

Og hvor mange kvinner stemte på et borgerlig parti under valget? Å si at kvinner som stemmer på borgerlige partier idag ikke kan bli med i KF, er å si at en kvinne som feks. sminker seg hver morgen, eller går på bingo, eller leser ukeblad, eller er mot sjølbestemt abort ikke kan bli med i KF, er ei linje for at KF skal være liten. Det betyr at massene ikke skal utvikles gjennom ~~kamp~~ å delta i kampen: Altså ikke utvikles i det hele tatt. Det er å ta utgangspunkt i det en er uenig om i stedet for å forene oss med massene på saker vi er enige

B. Men det blir så mye diskusjoner og uenighet KF sier noen. Vi får ikke gjort noe annet.

Dialektikken sier oss at det er bare gjennom kamp at ting utvikler seg. ~~Dærførxxx~~ Er vi redde for motsigelser i KF ønsker vi verken at medlemmer eller organisasjonen utvikler seg. Derfor må vi også forsvare plattformen mot dem som ønsker å gå tilbake på politikken.

Uten KF's plattform vil det åpnes muligheter for at kampen føres på avveier. Frigjøringa av kvinnene kan bare vinnes når kvinnene sjøl organiserer seg og tar opp kampen mot de virkelige kvinneundertrykkerne i dag: Kapitalismen og imperialismen, og blir en virkelig revolusjonær kraft. Derfor skal massene av kvinner organiseres og ta opp kampen på sitt nivå, men derfor skal også KF's politikk forsvares mot angrep.

3. Hva skal vi gjøre mot alle de nye.

Inngrodde sekterister og byråkrater ~~og~~ er litt skremt av tanken på en stor front og setter seg kanskje ned for å lage et skjema over aktiviteter. Mao sier at en må bite i pæra for å kjenne hvordan den smaker. En må snakke med kvinnene om hva en skal gjøre, og en må vinne erfaringer i å lede store masser før en mestrer det.

Oppgaver er å tre doble KF til 8.mars!!

EVA

